

РЕШЕНИЕ

№ 38214

гр. София, 05.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 14.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **4003** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от д.ф.н. М. В. Г.-Б. срещу Решение № 04/05.03.2026 г. на директора на Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН, по т. 8 и т. 9 от заявление за достъп до обществена информация, с вх. № 61/09.02.2026 г.
В жалбата се сочи, че отказът по поисканата по т. 8 и т. 9 информация незаконосъобразен. Твърди, че информацията представлява обществена такава по смисъла на ЗДОИ, тъй като е създадена и се съхранява във връзка с дейността на задължен субект - публичен научен институт към БАН. Соци, че тази информация е свързана с начина, по който И. организира и провежда атестационните процедури, и с резултатите от тях, поради което позволява да се формира мнение относно законосъобразността, прозрачността и обективността на административната дейност на органа. Релевира доводи, че неправилно е приложено основанието на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, защото поисканата информация се отнася до мястото на самия заявител в класирането, а не до пълния обем от данни за всички останали участници. Твърди, че предоставянето на информация за мястото на жалбоподателя може да стане, без да бъдат разкривани имената, точките или други идентифициращи данни на трети лица. Дори да се приеме, че в документите се съдържат данни за други лица, органът е бил длъжен да прецени възможността за частичен достъп чрез изготвяне на извлечение или чрез заличаване на идентифициращите данни, вместо да постановява пълен отказ. Соци, че в същото решение органът е приел за допустимо предоставянето на достъп по т. 2, т. 3, т. 6 и т. 7 от заявлението именно чрез заличаване на имената на лицата и други данни, позволяващи тяхното идентифициране. Излага съображения, че след като самият административен орган е

възприел този подход за информацията относно резултатите от атестацията и поддръждането на професорите, липсва логическо и правно основание да отказва информация единствено за мястото на самия заявител в същото това поддръждане. Счита за неправилен изводът, че исканата информация не попада в целта на ЗДОИ, понеже обслужвала личен интерес, тъй като законът не поставя изискване заявителят да доказва правен или обществен интерес, за да получи достъп до обществена информация. Позицията се на вътрешния правилник на Института, според който решенията на Научния съвет са достъпни за служителите, а Атестационната комисия оповестява публично окончателните резултати от атестирането. Моли се да се отмени решението по т. 8 и т. 9 от заявлението и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията на съда. Моли се за присъждане на сторените по делото разноски.

Постъпил е отговор по жалбата от 22.05.2026 г., подаден от проф. д-р С. К., чрез адв. Г., в който се оспорва подадената жалба. Счита се, че същата е неоснователна, а оспореното решение в атакуваната част е правилно и законосъобразно. Твърди се, че исканата по т. 8 и т. 9 информация не представлява самостоятелна информация само за жалбоподателката, която може да бъде предоставена изолирано от данните на останалите лица. Релевират се доводи за правилно приложение на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Сочи се, че не е налице надделяващ обществен интерес. Моли да се отхвърли жалбата. Моли се за присъждане на сторените по делото разноски.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателката М. В. Г.-Б., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Ответникът - директор на Институт за български език "Проф. Л. А." при БАН, се представлява от адв. К., която оспорва жалбата. Претендира разноски по списък, който представя. Представя писмени бележки.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София град след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление за достъп до обществена информация постъпило с рег. № 61/09.02.2026 г., подадено от д.ф.н. М. В. Г.-Б., с което се иска достъп за:

„1. Протокол № 11/18-19 май 2020г., Протокол № 12/26-27 май 2020 г., Протокол № 20/3 ноември 2022 г., Протокол № 9/26 април 2023 г. и Протокол № 18/6 октомври 2025 г. от заседанията на Научния съвет на Института за български език „Проф. Л. А.“ с пълен текст.

2. Доклад на Атестационната комисия за приключилата атестация на хабилитираните учени за периода 2017 - 2022 г.

3. Доклад на Атестационната комисия за приключилата атестация на хабилитираните; учени за периода 01.07.2022-30.06.2025 г.

4. Атестационните карти на професорите в Института за български език „Проф. Л. А.“ за приключилата атестация на хабилитираните учени за периода 2017— 2022 г.

5. Атестационните карти на професорите в Института за български език „Проф. Л. А.“ за приключилата атестация на хабилитираните учени за периода 01.07.2022 - 30.06.2025 г.

6. Ред на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за периода 2017-2022 г.

7. Ред на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за периода 01.07.2022 -30.06.2025 г.

8. На кое място съм в Реда на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за периода 2017 - 2022 г.

9. На кое място съм в Реда на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за

периода 01.07.2022 - 30.06.2025 г.“

Посочено е, че информацията може да бъде предоставена копия на хартиен носител и копия на технически носител.

С писмо от 23.02.2026 г. е удължен срокът за произнасяне съгласно чл.30, ал.1 от ЗДОИ.

Последвало е издаване на решение с Решение № 04/05.03.2026 г. издадено от директора на Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН, с което е предоставен достъп до исканата информация по т. 2, т. 3, т. 6 и т. 7 от заявлението, по т. 1, т. 4 и т. 5 е указано да се уточни искането, а по т. 8 и т. 9 от заявлението на основание чл. 37, ал. 1. т. 2 от Закона за достъп до обществена информация е отказано предоставяне на достъп до исканата информация. Решението се обжалва само по отношение на отказа, касаещ т.8 и т.9 от заявлението.

Органът е приел по т. 8 и т. 9 от заявлението, че исканата информация представлява резултат от вътрешна процедура по атестиране и оценяване на научните работници и съдържа данни, свързани с индивидуалната професионална оценка на членовете на академичния състав. Посочил е, че класирането по своята същност представлява съпоставка между резултатите на всички участници в атестационната процедура, поради което предоставянето на информацията относно мястото на заявителя предполага разкриване и на информацията относно резултатите на други лица. Съгласно ЗДОИ обществена е онази информация, която позволява на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължените субекти. Приел е, че исканата информация по т. 8 и т. 9 е насочена към установяване на индивидуалното място на заявителя в класация, изготвена в рамките на вътрешна процедура по оценяване, поради което обслужва преди всичко неговия личен интерес и не е насочена към осигуряване на прозрачност относно дейността на Института като задължен субект. Посочил е също, че предоставянето на подобна информация би довело до разкриване на данни относно индивидуалната оценка на други членове на академичния състав. Позовал се е на разпоредбата на чл. 37. ал. 1, т. 2 от закона за достъп до обществена информация, според която информацията се отказва, когато тя засяга интересите на трети лица и липсва тяхното съгласие. С оглед на изложеното е приел, че исканата информация по т. 8 и т. 9 не попада в целта на Закона за достъп до обществена информация и достъпът до нея следва да бъде отказан. Решението е връчено на жалбоподателката на 06.03.2026 г. /20/.

При така установените факти, Административен съд София град, в настоящият съдебен състав формира следните изводи:

Жалбата е допустима, като депозирана в законоустановеният срок, съгласно чл.140, ал.2 от АПК, от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесното решение е постановено по подадено от д.ф.н. М. В. Г.-Б. заявление по реда на ЗДОИ.

Актът е постановен от проф. д-р С. К. – директор на Института за български език. Поради това оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т.1 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се

предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти, както се посочи, е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т.1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация. Чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

По дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида - официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ). "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице.

Поисканата със заявлението информация представлява служебна информация, тъй като се създава именно по повод дейността на Института за български език „Проф.Л. А.“ при БАН.

По т.8 и т.9 от заявлението е отказан достъп, като органът се е позовал на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. На първо място така поисканата информация не засяга предоставяне на данни на трети лица, освен на заявителя. З. е поискал информация на кое място по общ брой точки съгласно атестационната карта е класиран самият той за периодите 2017-2022 г. и 01.07.2022 г.- 30.06.2025 г. Дори органът да е приел, че информацията би разкрила информация за резултатите на други лица, то е следвало да приложи разпоредбата на чл.31 от ЗДОИ. В административната преписка обаче липсват данни органът да е провел запитване по чл.31, ал.1 от ЗДОИ, и оттам да бъдат идентифицирани третите лица. Съгласно чл.31, ал.4 от ЗДОИ при изрично несъгласие от третото лице в срока по ал. 1 съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице.

Освен това ако за органът не е ясно точно каква информация се иска или тя е формулирана много

общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация, съгласно чл.29, ал.1 от ЗДОИ. По преписката липсват данни за уточняване на информацията, поради което се приема, че за органът е било ясно каква информация се иска.

За съда не става ясно на какво основание органът прави заключение, че предоставянето на информация по т.8 и т.9 от заявлението относно мястото на заявителя предполага разкриване и на информацията относно резултатите на други лица.

Настоящият състав счита че исканата информация по т.8 и т.9 от заявлението е ясна, конкретна и касае предоставяне на информация само и единствено за заявителя и по-конкретно за мястото на което е класиран той за периодите 2017-2022 г. и 01.07.2022 г.- 30.06.2025 г., а органът незаконосъобразно е отказал предоставянето ѝ.

Предвид изложеното, оспореното Решение № 04/05.03.2026 г. на директора на Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН, с което е отказан достъп до информация по т. 8 и т. 9 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 61/09.02.2026 г. следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания, а именно предоставяне на информация на заявителя на кое място е в Реда на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за периода 2017 - 2022 г./т.8/ и на кое място е в Реда на професорите по общ брой точки от Атестационните карти за периода 01.07.2022 - 30.06.2025 г./т.9/.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 5, 11 евро платена държавна такса.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, 83-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 04/05.03.2026 г. на директора на Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН, в частта, с която е отказан достъп до информация по т. 8 и т. 9 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 61/09.02.2026 г.

ВРЪЩА административната преписка на директора на Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН за произнасяне по т.8 и т.9 от заявление за достъп до обществена информация с вх. № 61/09.02.2026 г. подадено от д.ф.н. М. В. Г.-Б. съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Институт за български език „Проф. Л. А.“ при БАН да заплати на д.ф.н. М. В. Г.-Б. от [населено място] разноски в размер на 5,11 (пет евро и единадесет евроцента), представляващи държавна такса.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване